

РОЗДІЛ 4. ІСТОРИЧНІ ТА ПОРІВНЯЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНО-ХУДОЖНЬОЇ ОСВІТИ

DOI: 10.31392/NPU-nc.series14.2019.27.26

УДК 7.071.2:780.616.433(510)

Ма Сіньюань

Активізація творчої діяльності піаністів з Китаю в контексті світової виконавської культури

Стаття розкриває культуротворчу сутність фортепіано, яке залишається одним із найдоступніших і найпотужніших носіїв музики. У культурах багатьох країн, включаючи й азіатські, музична культура та її розвиток за допомогою фортепіанного виконавства тісно пов'язані. Сучасна культура фортепіанного виконавства в Китаї пройшла довгий шлях бурхливого розвитку, масової популяризації та комерціалізації музичного мистецтва протягом багатьох років, тому можна стверджувати, що сьогодні не існує дефіциту китайських піаністів та їх виконавської творчості у світовій музичній культурі. На світовому ринку музичних послуг з'явився феномен китайської піаністичної культури. Доказами цього є велика кількість переможців Міжнародних конкурсів, а також наявність багатьох випускників престижних музичних закладів освіти, які походять з Азії.

Ключові слова: виконавська культура; професійний піаніст; творча активність.

Актуальність статті полягає у тому, що у зв'язку з інтеграцією у світове виконавське мистецтво великої кількості китайських піаністів підвищується зацікавленість різних інституцій України до винайдення шляхів підтримки державою розвитку піаністичної культури.

Китайський дослідник Сюй Бо, розкриваючи феномен фортепіанного виконавства в Китаї на зламі ХХ-ХХІ століть, наводить багато прикладів піаністичного становлення та розвитку деяких китайських персоналій. Відомі приклади науково-методичних досліджень різних аспектів особливостей розвитку китайських виконавців, які впливали на подальший розвиток їх творчої діяльності та музичної культури Китаю загалом.

У китайській духовній традиції музика завжди займала значне місце, не лише супроводжувала розваги та дозвілля, а була найважливішою складовою виховання і розвитку особистості. Це явище сходить до філософії Конфуція, який висував ідею оволодіння музикою на перше місце серед чотирьох вимог освіченості перед грою в шахи, малюванням та написанням ієрогліфів [6]. Доречно нагадати, що вже в середині першого тисячоліття до нашої ери почали з'являтися спеціалізовані заклади для навчання музики та виникла професія музиканта. Згідно з філософією Конфуція, музичне виховання передбачало не тільки вміння грати на музичних інструментах, а й уміння слухати музику. Представлені відомості розкривають масштаби внеску китайських піаністів у фортепіанну культуру Китаю та світу.

Мета статті – розглянути на прикладах деяких успішних китайських виконавців феномен їхнього музичного розвитку. Це уможливило їх вихід на світовий рівень піаністичної культури. Досягнення мети передбачає вирішення наступних задач, серед яких – аналіз особливостей становлення деяких персоналій виконавців у процесі їх творчого розвитку; усвідомлення складових елементів представленого феномена та надання власного розуміння ключових позицій стосовно його появи.

Виклад основного матеріалу. На початку двадцять першого століття популярність гри на фортепіано в Китаї досягла великого розмаху. В останнє двадцятиліття двадцятого століття музична освіта (це стосується особливо навчання гри на фортепіано) набула масовості. Після подолання наслідків Культурної революції в Китаї була відкрита велика кількість освітніх музичних установ: консерваторії, мистецькі факультети в педагогічних інститутах і університетах, багато шкіл, як державних, так і приватних.

Цікавим прикладом для ознайомлення з китайською піаністичною культурою є авторитетний у Китаї і світі педагог Лю Ши Кунь, який став лауреатом Другого Міжнародного конкурсу імені П.І. Чайковського, є організатором відкриття тридцяти музичних шкіл у різних містах Китаю, в яких загалом навчаються близько ста тисяч учнів. За останнє десятиліття в Китаї суттєво зросла кількість фортепіанних конкурсів, сотні молодих піаністів розпочинають у своїй країні музичну кар'єру, розпочинаючи майбутній шлях до міжнародних перемог.

Починаючи з початку дев'яностих років китайські піаністи отримують престижні премії на міжнародних конкурсах. Одна з найгучніших сенсацій тих років – виступ сімнадцятирічного піаніста Лі Юньді на конкурсі Ф. Шопена у Варшаві в 2000 році, де він завоював Першу премію [7]. До цього часу участь китайського піаніста в Шопенівському конкурсі датується 1955 роком, а саме присудженням Третьої премії Фу Цуну. Зауважимо, що він також отримав спеціальний приз за виконання мазурок Ф.Шопена. Сьогодні Фу Цун – авторитетний у світі педагог і виконавець. Він живе у Франції, бере активну участь у журі різних міжнародних конкурсів.

Початок ХХІ століття був відзначений надзвичайною подією в історії розвитку китайської піаністичної культури – блискучим «сходженням» на олімп Ланг Ланга. Він ще не був переможцем престижного Міжнародного конкурсу, але отримував перші премії на конкурсах в Шеньяні та Пекіні. Після навчання в Пекінській центральній музичній консерваторії Ланг Ланг поїхав продовжувати навчання в Інституті Кертіса у Філадельфії (США) в клас професора Гаррі Граффмана, а на фестивалі в Равіні він зміг замінити раптово захворівшого соліста А.Уоттса. У наступному році Ланг Ланг блискуче дебютував у Карнегі холі в супроводі Санкт-Петербурзького філармонічного оркестру під керуванням Юрія Тімерканова, а пізніше – на Лондонському фестивалі BBC Proms. Після цього «The New York Times» назвала його «найяскравішим виконавцем класичної музики». Триумф сімнадцятирічного піаніста (він, як і Лі Юньді, народився в 1982 році) почався після виступу з Чикагським симфонічним оркестром під орудою Даніеля Баренбойма в 1999 році. Так світу стало відоме ім'я визначного китайських піаністів Лі Юньді, та Ланг Ланга.

Знаменне ім'я і китайської піаністки Чжу Сяо-Мей, яка пройшла важкий творчий шлях та стала однією з найбільш шанованих піаністів сучасності. Вона навчилася грати на фортепіано вперше в китайському трудовому таборі і продовжила виступати на радіо та телебаченні в Пекіні до того часу, коли їй виповнилося вісім років. На відміну від багатьох піаністів, Сяо-Мей грає небагато, виступає у декількох концертах, у яких виконує лише твори свого улюбленого композитора – Й. Баха.

Представимо ще одного китайського піаніста, Тянь Цзян, одного з піаністів-віртуозів, яким його визнали після дебюту в Карнегі-Холі в 1989 році. «The New York Times» відмітила його гру як сяючу, чітку, енергійну та барвисто освітлену. А «Недільний ранок» на каналі CBS з Чарльзом Куральтом ще відзначив і багатство та образність інтерпретацій виконуваних творів цього чудового майстра.

Тянь вперше звернув до себе міжнародну увагу, коли з'явився на екрані з Володимиром Ашкеназі у фільмі BBC про його історичний візит до Китаю в 1980 році. У 1981 році Тянь був одним із п'яти молодих музикантів, яких обрав Ісаак Стерн, для участі у першій програмі культурного обміну між Китаєм та США. Спочатку Тянь навчався в музичній консерваторії в Сан-Франциско. Пізніше він продовжив навчання в Манхеттені та Джуліарді. У 1995 році Тянь був приєднаний до відомого реєстру *SAMI (Columbia Artists Management Inc.)* як перший концертуючий піаніст континентального Китаю. Коли він замінив Аркаді Володосю на концерті в 1998 році, граючи В.Моцарта, Тянь буквально за одну ніч став відомим на весь світ.

Даніель Каріага в «Лос-Анджелес Таймс» характеризував його гру як «глибоко переконливого моцартіанця», кажучи, що «Тянь Цзян досяг вишуканості, яка надає весь спектр стилістики композитора – пафос, блиск та безтурботність» [10].

Захоплюючи своєю грою слухачьку аудиторію від Північної до Південної Африки, від Європи до Далекого Сходу, Тянь із захопленням приймає запрошення на виступи з Лондонським симфонічним оркестром, Віденським оркестром Моцарта, Лос-Анджелеською філармонією, Оркестром Св. Луки, Гонконгським Філармонічним оркестром та Симфонічним оркестром м.Шанхай. Тянь є першим китайським піаністом, який відвідав свою батьківщину разом з Королівським філармонічним оркестром під час власного історичного візиту до Китаю в 2000 році.

Не пройшли повз уваги світової музичної спільноти і виступи міс Сікіан Лі, які високо оцінені у відгуках піаністів, визнані багатьма престижними фестивалями. Із цих відгуків дізнаємось так:

«Віртуозність та талант. Елегантний, тонкий та динамічний виступ із винятковою музичною якістю. Зірка роаяля» – класичний фестиваль Франції Аннесі;

«Її музика витончена і зворушлива» – Емануель Сокира;

«Сікіан народжена піаністкою» – Олександр Корсантія;

«Сікіан надзвичайно обдарована, талановита, але перш за все, самовіддана молода художниця свого покоління» – Оксана Яблонська.

Міс Лі народилася в грудні 1992 року в Чонгкіні, Китай, музичну освіту розпочала у віці чотирьох років. Вона була студенткою професора Хукіао Бао і отримала ступінь бакалавра музики в Центральній музичній консерваторії (Китай, Пекін). Вона є першою піаністкою в Центральній музичній консерваторії, яка отримала диплом та стипендію «Видатний молодий талант» у програмі «Найкращі з найкращих», яку присуджує Міністерство культури Китаю. В той же час вона також отримує стипендію музики *Lansum (LA)* та *Chengxian Fu Music Scholarship* (Тайвань). Отримавши ступінь магістра музики в Консерваторії Нової Англії (Бостон, США) у професора Олександра Корсантії, вона продовжує навчання, щоб отримати диплом випускника. Окрім занять у консерваторії, міс Лі брала участь у різноманітних великих фестивалях, таких як Міжнародна академія Хамамацу, Літня фортепіанна академія та фестиваль в Імолі, Міжнародний фортепіанний фестиваль у Пекіні тощо; також вона отримала майстер-класи від найвідоміших піаністів: Емануеля Сокира, Сергія Бабаяна, Русселя Шермана, Бориса Слущького, Оксани Яблонської, Ар'є Варді, Рамзі Ю [8].

Зазначимо, що розпочавши свою кар'єру з десятирічного віку, міс Лі виступала з концертами у великих містах Китаю, а також у містах Іспанії, Франції та Єгипту. Її також запрошували виступати на відомих майданчиках, таких як Концертний зал в Пекіні, Оперний театр Єгипту в Каїрі, Йорданська зала консерваторії Нової Англії, Хохшуле в Ганновері, та взяти участь у Класичному фестивалі Аннесі, фестивалі *Puigcerda*, Міжнародному фестивалі музики Дінард, Міжнародному музичному фестивалі у Шанхаї, концерті *BNP Paribas Rising Star Piano*. Як молода піаністка, міс Лі приєдналася до благодійних концертів дитячої музичної освіти в Китаї. Як солістка, Міс Лі виступала з Національним симфонічним оркестром Китаю, з філармонічним та Симфонічним оркестрами Ксіамена, Київським філармонічним оркестром, Державним симфонічним оркестром України. Міс Лі – володар Гран-прі та спеціального призу Міжнародного конкурсу молодих піаністів імені Володимира Крайнева (Харків, Україна); лауреат першої премії конкурсу фортепіано «Китайські твори», Міжнародного фортепіанного конкурсу Італії «Імола», конкурсу «Ямаха-Китай», Конкурсу-фестивалю *Puigcerda*. Вона також була нагороджена призами на Міжнародному конкурсі юних піаністів ім. Шопена (м.Фошан, провінція Гуандун) в Азії, Міжнародному музичному конкурсі *Jeuness Musicales Bucharest*, Міжнародному конкурсі молодих піаністів пам'яті Володимира Горовиця, Конкурсі концертів національного симфонічного оркестру Китаю, Міжнародному конкурсі в Шанхаї та отримала Диплом на Тбіліському Міжнародному конкурсі піаністів [7].

Під кінець першого десятиліття двадцятого століття імена китайських піаністів стають широко відомими в усьому світі, які починають свою кар'єру в Китаї зовсім дітьми. Наприклад, Ван Юйдзя (Юя Ванг), займаючись музикою з шести років (що досить пізно за

китайськими вимірами), вже в сім років успішно і активно демонструвала свої досягнення. У чотирнадцять років (2001 рік) вона отримала Третю премію на конкурсі в Японії і спеціальний приз, які присуджували молодим музикантам (до двадцяти років), після навчання в Канаді, в *Mount Royal College* (Калгарі). Зараз Юя Ванг живе в Нью-Йорку і гастролює по всьому світу.

Цікаво, що піаністична манера цієї піаністки відрізняється блискучим і легким виконанням найскладніших технічних творів (прикладом, аранжування «Польоту джмеля» Римського-Корсакова). Віртуозність піаністки викликає захоплення, здивування і навіть іронічні зауваження деяких критиків про «комп'ютерну» швидкість її пальців. Однак Юя Ванг досить переконлива і в романтичному репертуарі. Її виконання Полонеза-фантазії ор.61 та Фантазії-експромту ор.66 Ф.Шопена доводить слухачам, що вони слухають тонкого і глибокого музиканта.

Варто згадати ще одну китайську піаністку зі світовою популярністю – Чен Са, яка народилася в 1979 році, з дев'яти років займалася в школі при Сі Чуанській консерваторії у професора Данина Чжао (педагога Лі Юньді). Початком її успішної артистичної кар'єри стали Перша премія на китайському конкурсі в 1989 році та перемога на Першому Міжнародному китайському конкурсі в 1994 році.

Посівши четверте місце в 1995 році на престижному Міжнародному конкурсі піаністів у місті Лідс, Велика Британія (Чен Са була першою учасницею з Китаю на цьому конкурсі), вона отримала запрошення продовжити освіту в консерваторії Лідса. У 2002 році піаністка отримує Першу премію на Міжнародному фортепіанному конкурсі Бетховена (Відень) і в цьому ж році четверте місце в 14-му Міжнародному конкурсі імені Ф.Шопена (Варшава, Польща).

У 2005 році Чен Са отримує Четверту премію на XII Міжнародному конкурсі піаністів ім. В.Клайберна (США). До сьогодні вона гастролює по всьому світу, співпрацює з оркестрами Бірмінгема, Кельна, Страсбурга. Варшави, а також з такими видатними диригентами, як сер Саймон Реттл, Луї Лейн, Джеймс Конлон. Диск виконавиці, записаний компанією JVC, носить назву «Враження від Шопена»; її виконання переконує виразністю і глибоким проникненням у стихію музичної лірики Ф.Шопена, виконання творів якого залишається найскладнішим, особливо для піаністів зі Сходу (постійно Чен Са проживає в Ганновері) [9].

Варто уваги ім'я Чжан Хаочен (1990 року народження), який розпочав навчатися музики з трьох років із своєю мамою. У п'ять років хлопчик заграє свій перший сольний концерт (всі двоголосні інвенції Й.Баха і кілька сонат В.Моцарта), а в шість років – Концерт В.Моцарта К467 з Шанхайським симфонічним оркестром. У 2001 році Чжан Хаочен п'ять років навчався в школі мистецтв при Шанхайській консерваторії з професором Данина Чжао. В одинадцять років, гастролюючи містами Китаю, він виконав кілька програм з творів Ф.Шопена, в тому числі всі Етюди ор.10 та ор.25 цього композитора. Після низки перемог на китайських конкурсах у дванадцятирічному віці його запросили виступити на 49-му Міжнародному фестивалі імені Ф.Шопена з програмою, яка складалася з усіх його етюдів.

Приголомшена варшавська публіка десять разів викликала його на сцену, а польські журналісти відзначали його бездоганну техніку і незвичайну музикальність. У 2005 році Чжан Хаочен вступив до Кертис-інституту (США) в клас професора Граффмана. Цей піаніст має феноменальну пам'ять – за десять місяців він підготував чотири сольні програми. Зауважимо, що Третій концерт С.Рахманінова, піаніст зміг досконало виконати вже за чотири дні! У 2009 році Чжан Хаочен тріумфально виступив на 13-му Міжнародному конкурсі піаністів імені В.Клайберна і став першим китайським піаністом, який здобув перемогу на цьому престижному конкурсі.

Ще одною китайською зіркою на світовому фортепіанному небосхилі став – Нюню, 1997 року народження. Справжнє ім'я – Чжан Шенлян. Його рекорди вражають: в десятирічному віці він підписав контракт з компанією ЕМІ, вперше в світовій практиці, в 2008 році вийшов

диск під назвою «Нюню грає Моцарта», а другий диск, який вийшов у 2010 році, він присвятив виконанню всіх етюдів Ф.Шопена, Зазначимо, що вперше в світовій практиці вийшли її диски (13 років) з таким складним фортепіанним репертуаром.

Чжан Шенлян (Нюню) став наймолодшим студентом Музичного училища при Шанхайській консерваторії за всю 80-річну історію цього навчального закладу (вступив до училища у 8 років); також Нюню був першою дитиною, яка виступила в Пекінському державному театрі із сольним концертом. У 2009 році відбулися гастролі юного вундеркінда у восьми містах Японії (всі квитки на його концерти були викуплені за місяць до їх початку). Після гастролей зі складними програмами по містах Азії його запросили до Німеччини на фестиваль з Ланг Лангом і Мартою Аргерих. Унікальність Нюню полягає не тільки в його феноменальній фортепіанній техніці і музичності, а й у тому, що він ще успішно навчається гри на скрипці, диригуванню, композиції та теорії музики, а також вивчає філософію, захоплюється багатьма науками.

Представляючи досягнення китайських піаністів, неможливо не згадати ще одного «вундеркінда» – юну піаністку Анке Чень, яка народилась 1 січня 2011 року. У віці 4 років Анке почала навчатись гри на фортепіано з викладачем Музичної консерваторії (місто Таньцзін, Китай). Всього за рік вона опанувала низку сонат Д.Скарлатті, В.А. Моцарта, маленькі прелюдії Й.Баха та у своєму п'ятирічному віці стала своєрідною сенсацією. Багато слухачів були вражені її талантом, володінням фортепіанною фактурою творів різних стилів, представленими технічними можливостями (не дивлячись на те, що їй не завжди вистачає усвідомлення особливостей стилю виконуваних творів, образного мислення). Анке за свої вісім років стала достатньо відомою у Китаї та за його межами. Вона стала учасницею різноманітних музичних шоу та програм. Можливо, з подальшим навчанням мистецтву фортепіанної гри, розвитком її індивідуальності з роками вона стане визначним майстром і доповнить плеяду відомих персоналій з Китаю [5].

Китайська фортепіанна освіта пройшла кілька етапів у своєму розвитку. У ранній період китайські педагоги, які отримали підготовку за межами країни або на батьківщині у закордонних викладачів, користувалися традиційними вправами, школами, посібниками (Бейер, Ганон, Черні, Клементі). Згодом до них поступово додалися твори різних напрямків та епох, які охопили великий обсяг фортепіанної літератури – від поліфонічної музики до фортепіанних творів композиторів другої половини двадцятого та початку двадцять першого століть. Протягом усіх етапів розвитку китайської фортепіанної освіти створювалися спеціальні навчальні музичні заклади: Шанхайська державна консерваторія, Центральна державна консерваторія. У консерваторіях у першу чергу зверталась увага на вдосконалення професійного рівня самих викладачів, запрошувались іноземні фахівці для навчання гри на фортепіано, викладання теорії музики, складались відповідні посібники та підручники.

Важливу роль у підвищенні якості навчально-методичного процесу мала діяльність представників слов'янської фортепіанної культури, які працювали в Китаї – С.Аксаков, Б.Захаров, Т.Кравченко.Б.Лазарев, Е.Левітін, І.Мішунін, З.Прибиткова, Д.Серов, А.Татулян А.Черепнін, В.Шкарупа, В.Ямпольський.

Специфічною рисою фортепіанної гри китайських піаністів все ще залишається статична техніка. У Китаї цінується зовнішня стриманість, інтровертний стиль фортепіанної гри, що пов'язано з конфуціанською філософією, в якій стверджувалося, що людське почуття не повинно занадто явно проявлятися у зовнішніх фізичних діях особи. Виходячи зі своїх художньо-філософських поглядів, піаністам Китаю подобаються твори в стилі «Вен» (спокій), в основі виконання яких лежить сприйняття музики «Чин, Дан, Гао, Юань», що демонструють простоту, скромність, благородство і розмах.

З початку дев'яностих років минулого століття організації, які опікуються розвитком культури у Китаї, активізували свою діяльність і сприяють популяризації музичного мистецтва. Це дало можливість розширювати аудиторію слухачів і долучати й до фортепіанного мистецтва все нові кола любителів музики.

Активізація творчої діяльності піаністів з Китаю в контексті світової виконавської культури розкривається і в тому, що навчальні музичні заклади країни, отримавши чималий досвід, збагачуючи свої музичні традиції, започаткували власні напрямки розвитку фортепіанного мистецтва. Викладачі стали більше уваги приділяти оволодінню змістом музики та технічними прийомами і засобами музичної виразності. Фортепіанні факультети крім опанування піаністичною виконавською культурою свої навчальні плани збагатили науково-дослідним напрямком освітньої діяльності, збагачуючи та вдосконалюючи методологію та методику фортепіанного навчання. До того ж, китайські піаністи широко представлені на різних світових конкурсах у якості їх учасників і членів міжнародного журі.

Таким чином, феномен активного музичного розвитку китайських піаністів сягає глибокої філософської давнини, який розкривається: в особливостях професійного становлення та виконавської діяльності видатних персоналій у процесі їх творчого розвитку; в усвідомленні складових елементів представленого феномена; у наданні власного розуміння ключових позицій стосовно появи даного феномена, що уможливило вихід Китаю на світовий рівень піаністичної культури та мало вплив на розвиток світової фортепіанної культури.

Література

- 1.Алексеев А. Творчество музыканта-исполнителя: на материале интерпретаций выдающихся пианистов прошлого и настоящего. – М. : Музыка, 1991. – С.102.
- 2.Баренбойм Л. Музыкальная педагогика и исполнительство. М.: Музыка, 1974. – С. 337.
- 3.Виноградов В. Музыка в Китайской Народной Республике. – М. : Советский композитор, 1959. С.189.
- 4.Сюй Бо. Феномен фортепианного исполнительства в Китае на рубеже XX-XXI веков. Ростов-на-Дону, 2011. – С.149.
- 5.Anke Chen. Нові відео на каналі. Retrieved from: https://www.youtube.com/results?search_query=Анке+Чен (дата звернення: 09.01.2020)
- 6.Конфуций. Уроки мудрости : Сочинения / Конфуций : Эксмо; Харьков : Фолио, 2005. – 958 с.
- 7.Alink-Argerich Foundation. Piano Competitions Worldwide. An Independent Worldwide Information and Service Centre for Musicians and Competitions. Retrieved from <http://www.alink-argerich.org>
- 8.Biography of China pianist Siqian Li. Retrieved from <https://www.dev.medicini.tv/ru/artists/siqian-li>
- 9.Biography and artist's information Sa Chen. Retrieved from https://en.m.wikipedia.org/wiki/Sa_Chen
- 10.Biography and personal information of Tian. Retrieved from <http://www.tianmusic.com>

Про автора:

Ма Сіньюань, аспірантка факультету мистецтв Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова (Київ, Україна); **ORCID: 0000-0003-2937-4199**

Ma Xinyuan

Activating Chinese pianists' artistic endeavour within the context of world performance culture

The article under consideration reveals the significant role of the piano as a powerful medium of music culture, including Chinese one, where piano musicianship has become a meaningful developmental factor. Chinese culture of pianoforte performance went through a complicated long-lasting formation stage. The issue of worldwide known Chinese pianists' performance mastery level is being disclosed. This is confirmed with their remarkable achievements at International pianoforte competitions.

The fact of a great many Chinese pianists' integration in the world's performance artistry, as well as Ukrainian music and teacher training institutions' growing interest to supporting their musicians nationwide, are being revealed.

The article suggests an analysis referring to specifics of revealing several Chinese musicians' piano genius in the process of their artistic evolvement; the constituent elements of the phenomenon are also put forward. A number of case studies for further Chinese piano culture awareness are also being introduced, such as: Liu Shih-Kun, Li Yundi, Fou Ts'ong, Zhu Xiao-Mei, Siqian Li, Wang Yuja, Chen Sa, Zhang Haochen, Zhang Shengliang, Anke Chen.

The information of Liu Shih-Kun, Chinese and world influential teacher, the Second International Tchaikovsky Competition Laureate, facilitator of thirty music schools in various Chinese cities, is provided. Due to this contribution, the number of pianoforte contests in China has increased for the recent decades; hundreds of young musicians perfect their skills and demonstrate them at international music competitions. Since the nineties, Chinese pianists have been given prestige awards at international contests.

The progress of Li Yundi, one of the prominent pianists, is also rendered; at the age of seventeen the musician participated in Frederic Chopin competition (Warsaw, 2000) where he won the First Award. Fou Ts'ong, another distinguished teacher and musician, was granted the Third Award at Chopin Competition in 1955.

In the early 21st century, the development of Chinese pianoforte culture was marked with a significant event, i.e. the rise of Lang Lang, who was given the first awards at Shenyang and Beijing contests. Another outstanding profile is the one of Zhu Xiao-Mei's, a Chinese pianist who has become one of the most honourable musicians of today, and who is a great devotee of Johann Sebastian Bach's compositions. Tian Tsang, one of virtuoso pianists, the status he was credited with after his debut in Carnegie Hall in the late 20th century, is also presented.

Background information of Siqian Li, Grand-Prix and special prize owner (International V. Krainev young pianists contest, Ukraine) and her performances that are highly evaluated in great many world pianists' responses and recognised by prestigious Spanish, French, Egyptian festivals, is rendered in the article.

By the end of the first decade of the 21st century, the names of Chinese pianists having started their career in China in their early years have become famous worldwide. Thus, Wang Yuja was granted the Third Award and young musician's special prize at Japanese competition in 2001 when she was only fourteen; Chen Sa, whose successful career started with the First Awards in China, 2005 and being granted the Fourth Award at the Twelfth International Van Cliburn pianists competition, the USA. Zhang Haochen, Zhang Shengliang, Anke Chen, who started perfecting their skills in their early years and attained remarkable results in their music career, are given their due as well.

The information and data presented in the article reveal the issue of activating Chinese pianists' artistic endeavour within the context of performance culture, as well as the significance of their contribution in the world pianoforte domain.

Keywords: performing culture; professional pianist; creative activity.

References

1. Alekseev A. Creativity of the musician-performer: based on interpretations of outstanding pianists of the past and present. – M. : Music, 1991. – P.102.
2. Barenboim L. Musical pedagogy and performance. M. : Music, 1974. – p. 337.
3. Vinogradov V. Music in the People's Republic of China. – M. : Soviet composer, 1959. – p.189.
4. Xu Bo. The phenomenon of piano performance in China at the turn of the XX-XXI centuries. Rostov-on-Don, 2011. – P.149.
5. Anke Chen. Нові відео на каналі. Retrieved from: https://www.youtube.com/results?search_query=Анке+Чен (date of appeal: 09.01.2020)
6. Confucius. *Ltssons of Wisdon : Works / Confucius* : Eksmo; Kharkov : Folio, 2005. – 958 p.
7. Alink-Argerich Foundation. *Piano Competitions Worldwide. An Independent Worldwide Information and Service Centre for Musicians and Competitions.* Retrieved from : <http://www.alink-argerich.org>
8. Biography of China pianist Siqian Li. Retrieved from : <https://www.dev.medici.tv/ru/artists/siqian-li>
9. Biography and artist's information Sa Chen. Retrieved from : https://en.m.wikipedia.org/wiki/Sa_Chen
10. Biography and personal information of Tian. Retrieved from : <http://www.tianmusic.com>

About the author:

Ma Xinyuan, postgraduate student at the Faculty of Arts, National Pedagogical Dragomanov University (01054; Kyiv; Ukraine); **ORCID: 0000-0003-2937-4199**, e-mail: 68103396@qq.com